דער שטיקטע געפיהלען

(אן ערצעהלונג פון אראבישען לעבען).

פון ז. לעווענהערץ

מוסטאפא שעכאדע, אן אראבישער עפענדי (פריץ) האט געוואוינט אין'ם הארץ פון דעם אידישען קוואַרטאל אין נייי־ירושלים, האַרט נעבען דער "נוקטע (פאַלס סטייישאן) פון דער שכונה "מאה שערים". זיין הויז אין וועלכער ער האט געהאלטען זיין הארעם, וואס איז באשטאנען פון ניין פרויען, איז ווי אלע אראבישע הייזער, געווען ארומגערינגעלט מיט א הויכער שטיינערנער צוים וואס האט געמאכט דעם איינדרוק פון א תפיסה, וואו עס וועלען געהאלטען געפעהליכע פארברעכער. איינוועניג דארט איז שעכאדע געווען א פאלשטענדיגער הערשער אדער דיקטאטאר. ארויסקומענדיג אבער אויס'ן גאס איז שעכאדע געווען אין זיין באנעהמונג אן עכטער אדעלמאן, מיט דער געוועהנליכער אראבישער העפליכקייט, וואס שטעקט שוין מיט חניפה פלעגט ער יעדען מעהר וועניגען בעקאנטען בעגריסען ארויפליינענדיג די האנד אויס'ן קאפ און הארצען און זיין שטימע איז געווען אזוי ווייך און בויגיג, אז עס איז שווער געווען צו דערקענען, אויב עס איז טאקי אזוי זיס אדער עס איז בלויז בעצוקערט. אויף זיין פנים פלעגט דער ביי־ן־נאטרליך אדער געצוואונגען שמייכעלע, וואס ער פלעגט איבערבייטען באלד ביים אריינקומען אין זיין הויף. ביי איהם אין הויז האט זיין פנים געהאט א שטרענגען כמעט מערדערישען אויסזעהן און זיין שטים האט געגרויסט קלונגען באפעהלעריש.

ווען איינע פון זיינע פרויען פלעגט איהם מיט עפעס דערצערנען, פלעגען זייערע אויגען פארלייפען מיט בלוט, אינגאנצען פלעגט ער ווערען רויט ווי א בוראק, אזוי אז עס האט זיך אויסגעראכט אז דאס גאנצע פנים און האלז איז איין גרויסע פעפקע.

אריינקומענדיג אין הויז, פלעגט שעכאדע גלייך אראפווארפען פון זיך דיגעלב געשטרייפטע בעקעשע. וואס איז געווען געמאכט פון באגדאדער זיידענס און שטעהן בלייבען אין דעם אויסגעהאפטען בריטיש העמדעל און די ווייסע בריטיש אראבישע הויזען. ארומגענארטעלט מיט א ברייטען קאַרטען גארטעל, און וועלכען ער פלעגט אימער־צו טראגען זיין זיגעל און דעם גרויסען גאלדענעם זייגער. אין דער האנד פלעגט ער שטענדיג האלטען א שנירעל בורשטין פארעלען וועלכע ער פלעגט אין צייט פון אויפרעגונג זעהר שנעל און האסטיג איבערוואַרפען פון איין זייט אויף דער צווייטער. ניט זעלטען פלעגען די פארבייגעהער הערען, ווי איר בער דער שטיינערנער צוים שניידט זיך אין דער לופט די אראבישע קללה "אין אל אבוק" (אין טאטען אריין) באגלייט מיט א הילכיגען קלונג פון א שטארקען פאטש.

דעם גרעסטען טייל פון טאג האט מוסטאפא שעכאדע פארבראכט אדער אין דער אראבישער קאפע, דויכערענדיג די גארגילע (וואסער ליולקע) און שפילענדיג אין דאמינע, אדער אין הויז זיין קענינג־רייך, זיצענדיג מעהרסטענטיילס אין שאטען פונ'ם אויפגעשטעלטען - ליינענטערנעם געגעעלט; אדער ארומשפאצירענדיג אין הויף. האלטענדיג איין האנד פארשטעקט אין דעם גארטעל אויפ'ן בויך און מיט דער צווייטער שפילענדיג זיך דעם בייטשעל קארעלען. בורטשענדיג אונטערען נאז און געבענדיג באפעהלען אין אך און וועה איז געווען צו דער פרוי, וועלכע האט ניט פארשטאנען ווי אויסצוזיידען זיין מאמינע, אין דער אויסגעהאפטער שטעקט אין דעם גארטעל אויפ'ן בויך און מיט דער צווייטער שפילענדיג זיך דעם בייטשעל קארעלען. בורטשענדיג אונטערען נאז און געבענדיג באפעהלען אין אך און וועה איז געווען צו דער פרוי, וועלכע האט ניט פארשטאנען ווי אויסצוזיידען זיין מאמינע,